

825. Jeesus sanoo... Katkeruus & Itseinho istuvat niin syvässä... Mutta Toivoa on!

KATKERUUS & ITSEINHO ISTUVAT NIIN SYVÄSSÄ... MUTTA TOIVOA ON

Viestin Osa 2, Jeesukselta & Sisar Clarelta, 17. Joulukuuta, 2020.

(Clare) Minun Rakas Sydänasukkaiden Perheeni, Herra jatkaa ja pyytää meitä valmistelemaan sydämemme ja pesemään vihkipukumme. Jos olette vähääkään niin kuin minä, te stressaatte siitä, mikä ei tullut tehdyksi. Herra kertoi minulle, että tällä kertaa Ei ole kyse Taivaaseennoston harjoituksesta. Mutta kuka tietää, jos armo ostaa meille lisää aikaa? Kukaan ei tiedä. Alun perin Hän sanoi, että suuri elpyminen tapahtuisi Taivaaseennoston jälkeen.

Herra, luulin, että Sinä sanoit, että minulla tulisi olemaan rauha. Mutta tällä hetkellä, kaikki, mitä minulla on, on surua ja katumisia. Jeesus, anna minulle anteeksi, tunnen, että olen tehnyt pahoin, olen kompastunut lihaani kerta kerran jälkeen. Minulla oli mahdollisuuksia uudistua, mutta olin heikko, kun minun ei olisi pitänyt antaa periksi ja olisi pitänyt saattaa työni loppuun.

Olen ollut karski muita kohtaan ajoittain, ja minulle on kasvanut kitkerä juuri. Pyydän, ota tämä ilkeä asia pois minusta. Olen niin pahoillani kiittämättömydestäni ja olen niin pahoillani, että olen pilkannut ja halveksinut, missä minun olisi pitänyt kunnioittaa sen sijaan. Minä vihaan syntejäni, Jeesus, minä vihaan niitä. Koko sydämeistäni haluan tehdä hyvää kaikilla lahjoillani, joita Sinä olet antanut minulle.

Ei ole mitään muuta sanottavaa jäljellä, kuin Herra, anna armoa minulle, syntiselle. Olen syyllistynyt kaikkiin synteihin... ylpeyteen, ahneuteen, himoon, kateuteen, mässäilyyn, vihaan ja laiskuuteen. Huolimatta Sinun monista armoistasi auttaa minua, olen jäänyt vajaaksi. Sen jälkeen, kun tein tämän tunnustuksen, minun silmäni ja sydämeni täyttivät kyynelistä, koska minun olisi pitänyt tehdä niin paljon paremmin Hänen puolestaan. Jos tämä Taivaaseennosto on vääjämätön ja tapahtumassa, paremmin tekemisen ovi on sulkeutumassa Maapallolla. Kuitenkaan en lopeta yrittämistä, en tule lopettamaan yrittämistä, tulen jatkamaan yrittämistä, siihen kohtalokkaaseen päivään asti.

Ja sitten menin internettiin katsomaan jotakin tätä viestiä varten ja tämä Rhema-viesti ponnahti esiin... ”Rakastava luottamus tarkoittaa meidän mietiskely elämässämme... ehdotonta, tinkimätöntä ja horjumatonta luottamusta Jumalaan, meidän rakastavaan Isäämme, jopa silloin kun kaikki näyttää olevan täyttä epäonnistumista. Vain Hänen pitämistään apunamme ja suojelijanamme ja lopettaa epäileminen ja lannistuminen, heittäen kaikki huolestamme Herralle ja kulkeminen täydessä vapaudessa, olla uskaltava ja ehdottoman peloton kaikkien esteitten edessä, tietäen, että mikään ei ole mahdotonta Jumalalle ja täydellinen luottamus Taivaalliseen Isäämme, pienten lasten välittömällä heittäytymisellä, täysin vakuuttuneena täydestä mitättömydestämme, mutta luottaen välinpitämättömyyteen asti Hänen Isälliseen hyvyteensä.” Uskon, että se on lainaus Kalkutan Äiti Teresalta. No niin, kun luin tämän, kyyneleni kuivuivat ja tunsin oloni paremmaksi ja Jeesus alkoi puhumaan...

(Jeesus) ”Katsohan, toivoa on. Kyllä, kaikki asiat, mitä tunnustit, ovat tarpeeksi totta, mutta vaikka ne kaikki lisättäisiin yhteen, sinun 75 vuodeltasi, ne eivät alkaisi lähestymään Minun Armoni rajoja, Minun Armoni on loppumaton kuin myös itse Minun Olemukseni. Mitä Minä voin sanoa sinulle? Sinä olet tehnyt hyvin? Mikään, mitä Minä sanon, ei tule vakuuttamaan sinua, Rakkaani, katkeruuden ja itseinhon siemenet istuvat niin syvässä, että vain Minä voin tehdä asialle jotakin.”

”Tiedätkö, että Äiti Teresa tunsu aivan samalla tavalla elämänsä lopussa? Hän tunsu, ettei koskaan voisi tehdä tarpeeksi ja että jopa yksikin syntinen parka, joka makasi kadulla, tarkoitti, että hän oli epäonnistunut. Hän oi niin kovasti tietoinen maailman huolista, ympärillään olevien sielujen kivuista,

että hän rukoilisi, kyllä, mutta ulkona olisi vielä muita, se särki hänen sydämensä ja hän tunsu itsensä hirvittävän epäonnistuneeksi. Minä kerron sinulle totuuden. Tämä oli hyvin pimeä yö hänelle. Ja se on täsmälleen, millaiseksi hän tunsu itsensä, epäonnistuneeksi. Hän kysyi itseltään jatkuvasti... ”Teinkö minä oikein?” Tämä vaivasi häntä, hänen viimeiseen henkäykseensä asti, kun tulini hakemaan häntä enkeleiden ja pyhimysten kanssa, kunniaa.”

”Siispä, näethän, se, mitä tunnet, ei ole niin epätavallista. Minä olen tässä kertomassa sinulle, sinä teit oikein hyvin ja Minä olen tulossa hakemaan sinua, Minun Morsiameni. Yritä, ettet ole niin lannistunut ja tuntisi itseäsi niin kovin alhaiseksi, ettet lannista muita. Kaikki jäävät vahaaksi Minun Totuuteni valossa, yksikään ei ole saavuttanut täydellisyyttä, paitsi Minun Äitini. Mutta, että hän olisi voinut tehdä sen, hänen sukulinjaansa täytyi pikkutarkasti valmistella häntä varten ja jopa sitten, hänelle annettiin armo saada kaste hedelmöityksessä. Siksi, hänen verensä oli täysin puhdistettu kaikista synnin jäljistä, hänellä ei ollut sukulinjan kamppailuita ja kirouksia, joita vastaan useimmat työskentelevät. Mutta vaikka hänen olisi pitänyt, hän oli niin lähellä Isää, että Hän olisi vahvistanut Mariaa ja Maria olisi vastannut.”

”Armo on ihmeellinen apu, mutta ilman armoa vastata armoon, monet menettävät sen. Monet ovat uhreja, kun vihollinen varastaa sen, koska hyve ja itsekontrolli eivät ole tarpeeksi syvällä. Jos on yksi asia, joka sinun pitäisi opettaa lapsillesi, se on itsekontrolli ja kärsivällisyys ja niiden lisäksi voimakas ymmärrys nöyryydestä ja armeliaisuudesta.”

Herra siunaa teitä, rakkaat Sydänasukkaat.